

NIEUWSBRIEF

Najaar 2018,

"Je gaat anders dan je komt . . ."

Dit was de titel van een ervaringsverhaal voor het "lijfblad" van één van de sponsors. Zij ondersteunen dit en volgend jaar de stichting en vroegen om een "kijkje in de keuken". Met gebruik van gefingeerde namen en door hier en daar "verhalen" in elkaar te schuiven hebben wij op deze manier een beeld gegeven. Wij willen het u niet onthouden. Het geeft een mooi inkijkje in het werk dat wij dankzij u, donateurs, sponsors en vrienden van de stichting kunnen doen. U treft het aan onder "Gasterij en Gaard". Daarnaast praten de secretaris en de penningmeester u weer bij.

Gasterij en Gaard:

Via Facebook had Karin "De Gasterij" ontdekt en zich aangemeld via de website. In het eerste telefonische contact had ze een groot deel van haar bewogen leven gedeeld. Na een moeilijke jeugd, was de liefde van haar leven, na een val van de ladder, arbeidsongeschikt geraakt. De twee kinderen vroegen al jaren veel van haar vanwege hun lichamelijke en geestelijke beperkingen. De aanhoudende strijd met instanties was de druppel die de emmer deed overlopen.

"Ik ben er door . . ."

Met een boodschap als deze melden veel gasten zich: het leven zit tegen, je loopt te lang op je tenen en oververmoeidheid of een burn-out zijn het resultaat.

Net als in het geval van Karin komen veel mensen door alles wat hen overkomt ook in financieel zwaar weer. Naast alle ellende word je ook op die manier gestraft.

Wie dan de stichting "Gasterij in de boomgaard" ontdekt of er door een maatschappelijk werker, huisarts, pastor, psycholoog of een kennis op wordt gewezen heeft geluk.

Karin logeert een week in het B&B. Haar ouders vangen de kids op, zodat zij even op adem kan komen.

"Ik kom met de trein, is dat ook lastig"? Nee, dat is het niet! "Wij halen je op vanaf station Schagen", is de reactie van Gon.

Na een kop thee en een rondleiding door het slaapvertrek, inclusief eigen natte cel en toilet en de "stilteruimte" op de zolder wordt al snel duidelijk dat de overgang van de drukte van het gezin naar de rust en het teruggeworpen worden op jezelf niet alléén maar "fijn" is.

Tijdens de gezamenlijke avondmaaltijd, (veel gasten kiezen daarvoor), vertelt ze honderd uit. Het is goed.

Dat is wat wij kunnen zijn: een luisterend oor.

Het kunnen delen van flarden van je leven, het verdriet en de pijn, de dodelijke vermoeidheid dat *"geeft ruimte in je hoofd"*, zoals een gast het eens zei.

Karin voelt zich schuldig: *"Ik faal als moeder en als echtgenote, ik functioneer nauwelijks meer"*.

Wij luisteren maar maken haar ook duidelijk dat zij haar problemen gerust mag delen maar dat wij geen toverstokje hebben om dat op te lossen. *"Dat begrijp ik best maar ik hoop door even los te zijn van thuis weer nieuwe energie op te doen"*.

Gon biedt aan om (als zij dat wil) er met haar op uit te gaan: even rond wandelen door de buurt, of langs het strand of . . .

Karin heeft er dankbaar gebruik van gemaakt. Tijdens de wandelingen heeft ze haar verdriet gedeeld. Iedere avond heeft ze die week meegegeten. Ze geniet. *"Alleen al dat ik zelf niet voor het eten hoef te zorgen, wat is dat heerlijk!"*

Op de afgesproken tijd (iedere gast bepaalt haar eigen moment) reikt Gon het ontbijt aan. Vaak het eerste korte contactmoment van de dag. *"Wat fijn dat iemand mij weer goedemorgen zegt"*, zei de weduwe die voor het eerst na jaren weer probeerde hoe het zou zijn om alleen er even uit te zijn.

Een paar dagen na Karin's aankomst komen een moeder en dochter in het appartement "De Gaard". Het wonen in een steeds verder "verloederende" buurt in het zuiden van het land valt hen zwaar. Beiden zijn chronisch ziek en de financiële mogelijkheden zijn erg beperkt. Omdat ze geen eigen vervoer hebben (zijn zij met de taxi gekomen). Omdat zij letterlijk geen adem hebben om te fietsen, brengt en haalt Gon hen naar en van de winkel.

Ze genieten van de zomerzon in de boomgaard, de kippen, de schapen en onze poes. *"Wij hebben de poes tegen de afspraak in wel wat verwend"*, zo biechten ze later op. Ze maken van de eerste valappels hun eigen appelmoes. Het is een feest. Ook zij delen tussen de bedrijven door hun verhalen. Ze vinden een gewillig oor. We hebben met de meeste gasten in het appartement vaak wat minder intensieve contacten, omdat ze hun eigen maaltijden verzorgen. Maar ondanks dat worden levensverhalen ook door de gasten in "De Gaard" vaak verteld. Dat ze het kunnen vertellen aan iemand die oprecht naar hen luistert doet goed, zo krijgen wij terug

"De Gaard"

Mede dankzij uw bijdragen aan de stichting (waarvoor hartelijk dank!) zijn wij in staat om gasten, zoals Karin, de weduwe en moeder en dochter te ontvangen en weer wat op adem gekomen uit te zwaaien. Of zoals Karin het met voorzichtige blosjes op haar wangen zei bij haar vertrek: *"Ik ga zeker anders, dan ik kwam"*! Achter het raampje van de treincoupé haar opgestoken duim.

Bestuur:

Wij hebben dit najaar afscheid moeten nemen van Frans Schotvanger, die als algemeen bestuurslid, zijn "periode" erop had zitten. Ook op deze manier zeggen wij nogmaals "Frans, erg bedankt voor je betrokkenheid bij het werk van de stichting"!

Medio 2019 zal ook de plaats van de voorzitter vacant raken. Wie denkt: "die functie zou ik wel willen overwegen" (2 x per jaar de vergadering), laat het weten en we sturen u een profiel toe.

De oprit naar "De Gaard" en "De Gasterij" zijn deze zomer prachtig opgeknapt. Een warm grindbed is gelegd. Met dank aan de financiële tegemoetkoming van de grindmattenleverancier (Bos Rubber uit Schagerbrug) en Natuursteen webshop uit Lunteren.

Penningmeester:

Mooi om te zien dat deze en andere ondernemers het werk van de stichting een warm hart toedragen en willen ondersteunen.

Wij zijn blij met alle donaties! U wilt dat ook doen? Word vriend van de stichting. Van de website kunt u een formulier downloaden. Geen PC? Geen nood, even een belletje en wij sturen u een formulier toe.

Stichting "Gasterij In de boomgaard" heeft als doel mensen op adem te laten komen tijdens of na een intensieve tijd waarin bijvoorbeeld sprake was van een verlieservaring, overspannenheid, burn out, mantelzorg of traumatische gebeurtenis. Daarnaast biedt zij mensen die als gevolg van bijvoorbeeld werkloosheid, arbeidsongeschiktheid of hoge ziektekosten, al langere tijd leven van een minimum inkomen de gelegenheid er even uit te zijn. Daarvoor zijn beschikbaar: "De Gasterij" (B&B) en/of "De Gaard" (appartement). Gasten betalen naar draagkracht. De gastvrouw en -heer bieden hun luisterend oor als u even uw hart wilt luchten. Daarmee is de stichting uniek in Noord-Holland.